

Són temps d'il·lusió col·lectiva. Tot sembla possible, però tot s'esdevé en una conjuntura espanyola, europea i mundial plena de perills totalitaris.

Catalunya es dota d'un Estatut, —redactat a Núria— que en el referèndum del 2 d'agost de 1931 és votat favorablement per 595.205 homes (99,25%). A més, les dones, encara sense dret a vot, no es resignen a no ser també protagonistes del canvi històric, i recullen 381.911 signatures de suport.

El recolzament massiu rebut enforteix la posició catalana, però l'eufòria generalitzada no enganya els parlamentaris. Saben que a les Corts espanyoles caldrà fer política de passadís, de camaraderia republicana i de fortalesa per aconseguir l'aprovació de l'Estatut. Macià personalment, acompanyat de la plana major del republicanisme català, du l'Estatut a les Corts amb una mà estesa i declarada magnificència.

Després d'un procés de refredament —cal aprovar abans la Constitució republicana, diuen a Madrid, la qual cosa s'esdevé el desembre de 1931— s'inicia una **ferotge campanya contra l'Estatut i les llibertats de Catalunya** liderada per la dreta mediàtica i política espanyola. El clima es fa irrespirable i acaba l'agost de 1932 amb un intent de cop d'estat per part del general José Sanjurjo que només triomfa a Sevilla.

Això accelera la discussió de l'Estatut, que **finalment s'aprova a les Corts el setembre** —rebaixat respecte el plebiscitat pel poble de Catalunya— amb el vot favorable de catalans, bascos, gallecs i l'esquerra espanyola i el vot contrari de la dreta.

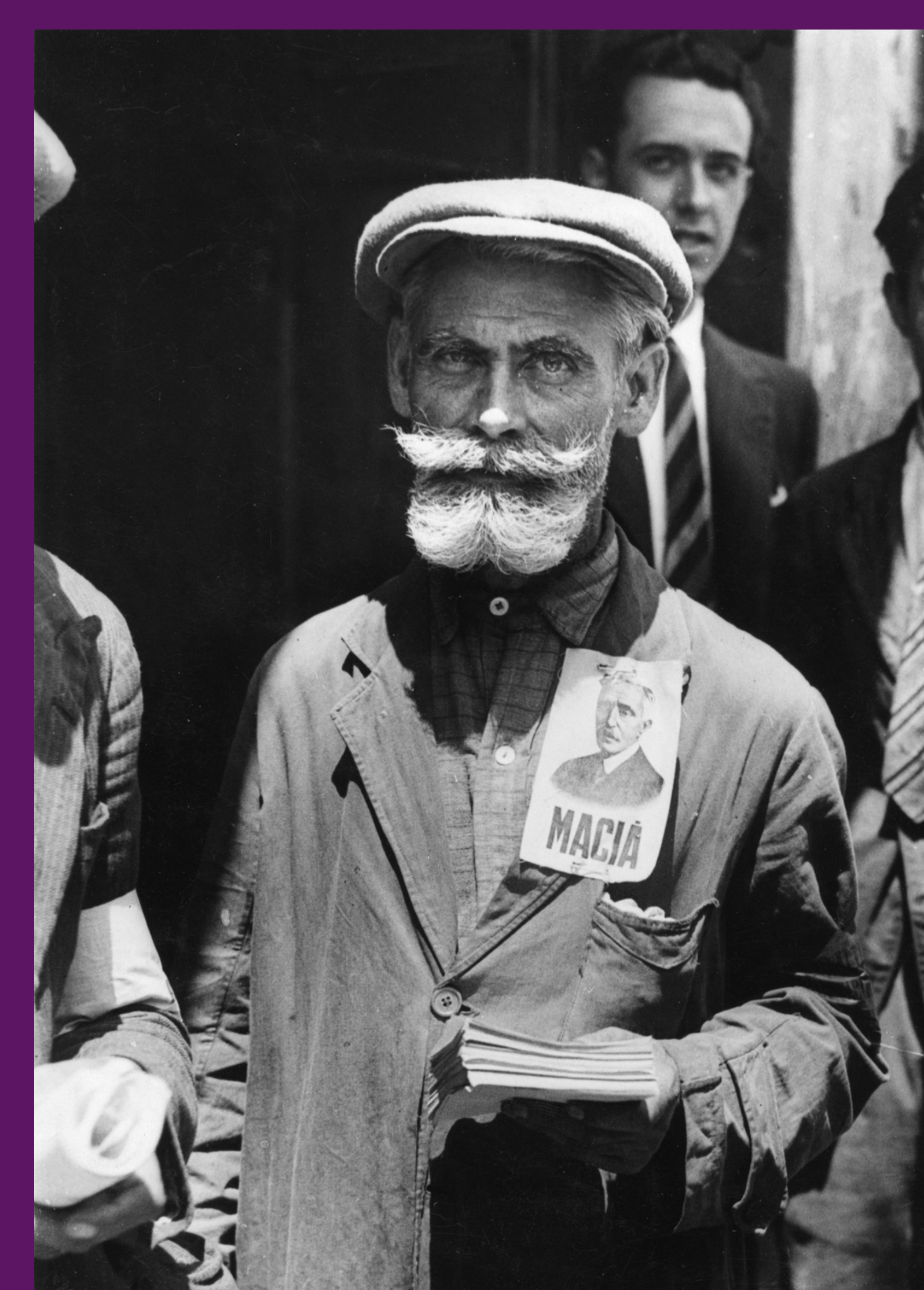
El novembre de 1932 tenen lloc les **primeres eleccions de la història al Parlament de Catalunya**. Esquerra, coaligada amb la Unió Socialista de Catalunya, les guanya amb majoria absoluta. El 6 de desembre **Francesc Macià és investit president de la Generalitat**.

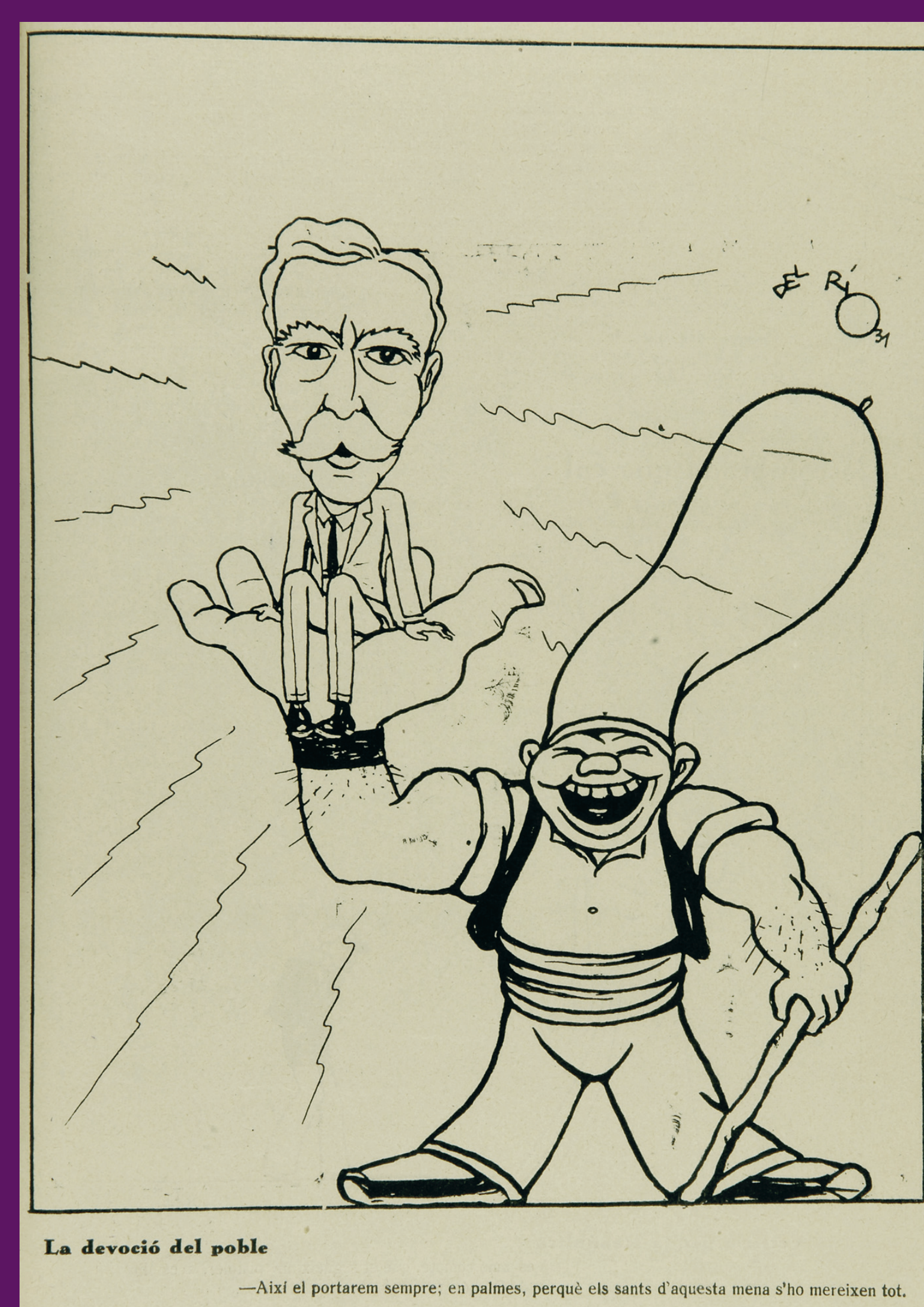
Barcelona, 24 abril 1931
Durant els primers dies l'alegria desbordà els carrers de Barcelona. Macià es dirigeix al poble des del balcó del Palau de la Generalitat
FJH-Fons Macià

Barcelona, 1 maig 1931
Visita d'Emile Vandervelde, president de la Internacional Obrera i Socialista, al Palau de la Generalitat.
AHCB-Arxiu Fotogràfic

29 juny 1931
Repartin propaganda a la porta d'un col·legi electoral.
Gaspar / FJH-Fons Macià

3 juliol 1931
L'Esquella de la Torratxa resalta la devoció popular cap a Macià.
Del Rio / BC

7 agost 1931
Portada de L'Esquella de la Torratxa.
Josep Costa «Pícaro» / BC

Esparreguera, 6 desembre 1931
La popularitat de Macià atreia la gent allí on anés.
Josep Maria Sagarra / AHCB-Arxiu Fotogràfic

22 maig 1931
Vinyeta publicada a L'Esquella de la Torratxa.
Josep Costa «Pícaro» / BC

1859-1933

FRANCESC MACIÀ
UNA CATALUNYA LLIURE,
JUSTA, PRÒSPERA I GLORIOSA